

PĂSTORUL STAULULUI

Să ne rugăm.

Tatăl nostru

ceresc, Îți mulțumim pentru privilegiul pe care-l avem să ne putem ruga încă o dată pe partea aceasta, înainte de a doua venire a Ta, în prea scumpul Tău Nume, împreună cu adunarea aceasta răscumpărată prin Sângele Domnului Isus, lucru pentru care Îți mulțumim.

Dumnezeule, Te

rugăm să trimiți peste noi binecuvântările Tale, în săptămâna care ne stă în față. Dă-ne mai mult decât ne așteptăm, și aceasta nu din pricina noastră, ci pentru că nevoia este foarte mare și păcatul este peste tot. Te rog să faci în așa fel încât după această săptămână de aici, din Chicago, să înceapă o mare trezire. Îndură-Te, Tată. Noi ne putem ruga pentru puterea credinței.

Binecuvântează-i

pe cei bolnavi și necăjiți. Îngăduie să fie vindecați și să se facă lucruri mărețe, iar noi Te vom lăuda cu smerenie. Ascultă-ne, în Numele Domnului Isus, Fiul Tău. Amin.

Puteți să vă
așezați.

Bună seara iubiții

mei prieteni de aici, din Chicago. Este un mare privilegiu să fiu să fiu în seara aceasta aici, în biserica Filadelfia, pe care o consider o a doua „acasă” pentru mine. Întotdeauna sunt bucuros când pot să-L slujesc pe Domnul împreună cu o adunare de credincioși, dar vreau să vă spun că aici, între oamenii din

biserica Filadelfia, simt o mare liniște și relaxare, din pricina credinței voastre. Este foarte ușor să slujești atunci când simți atâta bunătate în jur, iar iubitul vostru păstor, fratele Boze... Sunt bucuros pentru că în seara aceasta l-am întâlnit și pe fratele Rasmusson, care este un bun prieten al meu. Cred că este păstor asociat aici. Este bine că pot avea această părtășie cu voi toți.

Cred că nu ați observat când am spus că sunt obosit. Nu știu de ce, dar cred că sunt obosit tot timpul. Aceasta se datorează faptului să sunt în continuu în slujbă. Cred că acesta este motivul.

Îmi amintesc că în urmă cu câțiva ani, am avut o vedenie care m-a surprins. Dar nu numai că m-a surprins, ci am simțit și un fel de descurajare. Voi știți că după ce mi-am pierdut soția și fetița, le-am văzut în slavă, iar fiica mea era o tânără domnișoară. Când am mers acolo unde era casa noastră, am văzut și acel fotoliu, știți povestea, iar eu i-am spus soției mele:

„Sunt atât de obosit...”

„Da, Billy”, mi-a răspuns ea, „tu nu te-ai oprit deloc, ci ai mers în continuu.” Apoi a zis: „Așează-te și odihnește-te puțin.”

Timpul acela îl aștept, când voi putea sta jos ca să mă odihnesc. Aș vrea să trag un scaun lângă scaunele voastre și să avem o părtășie... timpul să se oprească, soarele să nu mai apună, să nu mai existe necaz și grabă, ci doar veșnicia, fiindcă așteptăm vremea când vom ieși din timp și vom intra în veșnicie.

Acesta este motivul pentru care mă gândesc că este bine să lucrăm cât timp este ziua, și cred că este bine să faceți cu toții aceasta, creștinilor, fiindcă acum aveți privilegiul să lucrați pentru Isus Hristos. Aceasta este ziua aceea, pentru că nu știm dacă mâine vom mai fi aici sau nu. Înțelegeți? Deci se cuvine să facem tot ce putem.

Zilele trecute, cineva mi-a zis: „Billy, n-ar trebui să te mai obosești atât de mult.” Cel care mi-a spus aceasta era prietenul meu doctorul. El a mai zis: „Uită-te la tine cum arăți!”

Om observat că nici Tommy Hicks nu mai este pe câmpul Evangheliei și am auzit că din cauza epuizării. Gaile Jackson, băiatul acela... am uitat cum se numește... (Cineva spune: „Paul”). Da, Paul Caine și mulți alții, au încercat să lucreze din greu, dar toți au ajuns foarte repede la epuizare.

În ce mă privește, am avut o lună plină de servicii, fără nici o pauză. De aici vom pleca în Columbia, din Columbia vom merge la Spindale, apoi la Charlote și la Anchorage, Alaska, de unde ne vom întoarce la Tabernacolul Conde, în Minneapolis și apoi vom merge peste ocean. Îmi place să fac aceasta, dar vă rog să vă rugați pentru mine în timpul cât voi fi plecat. Un frate spunea că este mai bine să te epuizezi decât să ruginești.

Pentru seara aceasta, m-am gândit să avem o scurtă părtășie în jurul Cuvântului, apoi într-o seară sau două, să avem rugăciune cu întreaga adunare.

Inima mea este foarte mișcată și aștept timpul când voi avea adunarea pe care am văzut-o în

vedenie. Câți dintre voi au citit vedenia?

Sigur, toți. Să o țineți minte pentru că este „Așa vorbește Domnul”.

Vedeți? Acea va fi cea mai mare dintre toate adunările și vă spun că o aștept așa cum așteaptă copiii Crăciunul.

M-am gândit că

duminică aș putea avea un astfel de serviciu

în tabernacolul meu, dar când ne-am adunat, erau atât de mulți oameni încât nu am putut face nimic și a trebuit să avem un rând de rugăciune obișnuit. Aceasta s-a întâmplat ieri și am fost destul de obosit, iar în seara aceasta voi fi și mai obosit.

Astfel, m-am

gândit să vă povestesc despre frumoasa călătorie pe care am făcut-o în Mexic, să citim câteva texte din Scriptură, să vorbim despre Domnul și să vedem ce ne va da. Acum Îl apreciez pe Domnul Isus și binecuvântările Sale, mai mult ca niciodată, mai ales după aceste misiuni Evanghelice pe care le-am avut prin lume, printre atâtea boli și probleme. Este cel mai greu lucru. Nu vă puteți închipui cum este când trebuie să mergi printre tot felul de oameni, să mănânci ce au ei și să te încrezi numai în Domnul, deoarece întâlnești tot felul de lucruri: lepră, mizerie și noroi. Trebuie să închizi ochii și să mănânci oricum, fiindcă vrei să-i câștigi pentru Hristos. Așa este. Pentru mine este o bucurie să pot face aceasta pentru Cel ce a murit pentru mine și pentru tine. Așa este. Dragostea Lui a fost atât de mare pentru noi...

Acum suntem în

acest trup de ciumă, dar gândiți-vă că atunci când acest cort pământesc se desface, vom păși într-un alt trup care ne așteaptă dincolo de Perdea. Noi nu vom sta prea mult aici, deoarece nu am fost făcuți pentru cortul acesta. Nu vom fi nici îngeri, deoarece Dumnezeu ne-a făcut să fim bărbați și femei, și aceasta vom fi și acolo.

Când vom ajunge

acolo sus, în acel trup ceresc, nu vom fi încă în starea noastră corectă. Înțelegeți? Când Israelul era în Egipt, departe de țara lor, aveau o aducere aminte care le spunea că într-o zi se vor întoarce acolo. Știți care era acea aducere aminte? Oasele lui Iosif. Când treceau pe acolo, indiferent cât erau de obosiți priveau oasele prorocului și știa că într-o zi va veni cineva, iar atunci acele oase vor fi luate și ei vor porni în călătorie spre țara făgăduită, adică se vor întoarce acasă.

Apoi, când
părăsim viața aceasta și mergem dincolo... În Biblie totul se desfășoară în trei, noi știm aceasta. Astfel, sunt trei venituri ale Domnului: prima Sa venire a fost în trecut, ca să ne răscumpere; a doua Sa venire va aduce răpirea și Îl vom întâlni în văzduh, iar a treia Sa venire va fi atunci când va veni să împărățească o mie de ani. Totul merge în trei, chiar și descoperirea Sa: ca Tată, ca Fiu și ca Duh Sfânt: un singur Dumnezeu în trei descoperiri. Lucrarea harului este tot în trei: neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt... Totul în Scriptură se desfășoară în trei. Numerele folosire de El sunt: 3, 5, 7, 9, 12, 24, 50.

Noi nu știm ce
fel de trup vom avea când vom pleca de aici, pentru că nu ni s-a arătat, dar nu va fi starea noastră definitivă. Noi am fost făcuți aici pe pământ ca să fim ființe umane, să mâncăm, să bem, să iubim, să trăim... Pentru aceasta am fost făcuți.

Noi ne iubim
casa, nu-i așa? Nu vă place să fiți aici? Boala și toate celelalte lucruri ne fac viața mizerabilă, dar când vom trece dincolo, toate acestea vor dispărea. Gândiți-vă cum ar fi să trăiți aici tineri și viguroși, fără nici o grijă și desăvârșiți. O ce timp va fi acela! Nu este un vis sau o iluzie, ci se va întâmpla chiar așa, pentru că așa spune Biblia.

Când ieșim din

trupul acesta și mergem dincolo, vom primi un alt trup, în care vom rămâne până la înviere. Acolo, ne vom plimba și ne vom privi, dar nu vom putea da mâna unul cu altul pentru că nu vom avea acel fel de trup. Nu vom merge la culcare, fiindcă nu vom avea acel fel de trup; nu vom mânca pentru că nu vom avea nevoie de mâncare pentru regenerarea celulelor de sânge și așa mai departe.

Biblia spune că

sufletele de sub altar strigă: „Până când, Doamne? Până când?” Până când se vor întoarce înapoi în înviere și vor deveni tineri în trupul proslăvit.

Când trecem pe

acolo, noi avem o aducere aminte, așa cum a avut și Israelul. Îl vom vedea pe Domnul Isus Hristos în trupul în care a înviat din morți, stând pe tronul lui Dumnezeu, în splendoarea frumuseții, ca aducere aminte că într-o zi ne vom întoarce din nou în Țara noastră.

Într-o zi, El Se

va ridica de pe tronul Tatălui, deoarece acela nu este tronul Lui, ci al Tatălui. Atunci, El va veni înapoi pe pământ și tronul Lui va fi tronul lui David. Deci, când se va ridica de pe tronul Tatălui, El Se va întoarce pe pământ, iar atunci va fi un timp minunat. Dacă ar fi să vorbim despre strigăte și emoții, așteptați să vină timpul acela, ziua când ne vom întoarce înapoi pe pământ.

Zilele trecute

am vorbit cu câțiva prieteni și le-am spus: „Când Dumnezeu I s-a arătat lui Avraam și i-a vorbit în trup de carne...” Aceasta s-a întâmplat cu sute de ani înainte de nașterea lui Hristos... „Acela a fost Atotputernicul Dumnezeu. Biblia spune că era Dumnezeu însoțit de doi îngeri. Când l-a vizitat pe Avraam, era flămând și a mâncat carne de vițel, pâine cu unt și a băut lapte de vacă.” Dumnezeu și cei doi îngeri care Îl însoțeau, s-au bucurat de o masă pământească. Așa este.

Ei m-au
întrebat:

„Frate Branham,
de unde a luat El trupul acela?”

„Fraților, nu
încercați să-L limitați pe Dumnezeu la puterea voastră de înțelegere.”

Din ce a făcut

El trupul acela? Din niște petrol, potasiu, lumină cosmică, niște atomi legați împreună... Mai înainte nu era nimic, apoi dintr-o dată este și se duce înapoi fără să rămână nimic, după care vine într-o stare de slavă. Vedeți, este un proces ca la dezvoltarea unui film.

Eu le-am spus:

„Dumnezeu a zis: „Mi s-a spus că Sodoma și Gomora au ajuns foarte păcătoase, așa că este momentul să dăm un exemplu cu privire la ceea ce vom face la sfârșitul lumii.” Și a zis: „Veniți aici, Gavril și Mihail, și pășiți în trupurile acestea! (Fratele Branham suflă). Aceasta a fost tot.

El a adunat

laolaltă lumină cosmică și celelalte elemente, după care a pășit în trupul acela pe care l-a pregătit pentru Sine. Când a mers acolo în acel trup, a flămânzit ca orice om, așa că a stat și a mâncat, după care S-a făcut nevăzut dinaintea lui Avraam și s-a dus înapoi la Dumnezeu. Sigur că da!

Ei bine, de ce

ar mai trebui să ne facem griji dacă Îl slujim pe acest Dumnezeu Atotputernic? Boala, moartea, tristețea, stricăciunea sau orice altceva... Într-una din aceste zile, atomii care țin aceste trupuri se vor rupe și noi ne vom întoarce în

țărână; lumina cosmică se va întoarce înapoi și la fel toate celelalte elemente din pământ, dar la înviere, El va (fratele Branham suflă) „păși în el”... și aceasta va fi tot. Da, domnilor! Nu este minunat?

Este aceeași

făgăduință desăvârșită prin care Dumnezeu ne-a adus în adunare, ne binecuvântează inimile, ne dă Cuvântul Său și ne schimbă din niște păcătoși în copii ai Săi, sfinți, spălați de păcat și nelegiuire. Înseamnă că nu mai avem de ce să ne îngrijorăm, deoarece suntem în călătorie spre Casă. Este adevărat? Să-L iubim deci și să-L prețuim pe acest Atotputernic, fiindcă nu știm când inima va bate pentru ultima dată și vom păși afară din această viață, ca să mergem în prezența Lui.

Noi nu știm să

ne bucurăm ca îngerii, deoarece El nu ne-a făcut îngeri și suntem departe de Casă, dar într-o zi... Cum adică suntem departe de Casă? Noi am fost făcuți din țărâna pământului pentru că Dumnezeu a vrut să fim făpturi pământești, dar păcatul ne-a făcut să murim și să plecăm de pe acest pământ. Păcatul ne-a adus bătrânețea și moartea, dar când toate acestea vor trece, copiii Lui, atributele Lui de pe acest mare domeniu, vor fi din nou așa cum au fost în grădina Eden, fără păcat, fără moarte, fără boală și fără griji. Nu va fi minunat? Și este cât se poate de sigur că noi suntem în călătorie pe acel drum.

Într-una din

aceste zile, aș vrea să înalț cortul pe care mi-l va da Dumnezeu; aș vrea să-l ridic undeva în afara orașului Chicago și să avem șase sau opt săptămâni de adunări în care să intrăm în Biblie, să învățăm toate lucrurile din ea și ne vom odihni în vindecarea divină.

Ceea ce vă spun

nu sunt povești. Eu sunt o persoană fără școală, dar acesta este Adevărul. Eu sunt un om slab, dar când vine ungera Lui, mă ia și îmi arată aceste lucruri mărețe, iar eu am încredere deplină în el, fiindcă nu a dat niciodată greș. El

nu a spus niciodată nimic în afara Bibliei. Așa este. De-a lungul anilor care au trecut, El nu a spus nimic altceva decât ceea ce este absolut biblic, pe „Așa vorbește Domnul.”

În urmă cu câteva zile m-am întors foarte descurajat, deoarece adunările ținute în California au fost un eșec total. Încă din clipa când am plecat pe câmpul Evangheliei, am știut că un predicator trebuie să vegheze cu privire la două sau la trei lucruri și anume: banii, popularitatea și femeile.

Eu l-am rugat pe Dumnezeu și l-am făcut o făgăduință, deoarece știu că Samson a căzut din cauza unei femei numită Dalila; Saul a căzut din pricina mândriei, iar Balaam a căzut din cauza banilor. În cartea Evreilor ni se spune că tot ce este scris în Biblie este un exemplu pentru noi, de aceea trebuie să veghem și să păstrăm acoperirea sângelui între noi și aceste lucruri.

Și în timp ce mergeam, am spus: „Doamne, știu că sunt implicați o mulțime de bani, dar gol am venit în lume și gol trebuie să plec, de aceea, Te rog să mă ajuți.” Și prin harul lui Dumnezeu a fost minunat. Deci, am spus: „Dacă voi ajunge să mă rog pentru cineva pentru bani sau să pun peste oameni povara colectei darului de dragoste, voi părăsi câmpul misiunii.”

În California nu au ajuns o mie cinci sute de dolari, iar când am ajuns acasă în dimineața următoare, El mi s-a arătat într-o vedenie și mi-a vorbit cum ați citit. Să vedeți cum s-a întâmplat. Când am văzut vedenia, eu nu am știut că era un copil mexican, fiindcă mi-a spus că este un copil cu pielea închisă la culoare.

În vremea aceea

trebuia să merg în Arizona și să instalez un cort acolo, iar în vedenie am văzut că în cort urma să am acel loc micuț, într-o parte, așa cum mi-a spus El, unde îmi va spune El cum să fac și unde nu voi fi în prezența oamenilor. Microfonul ieșea și vorbeam despre aceasta... Și Domnul a spus: „Acest lucru nu va putea fi imitat.” Deci, urma să stau într-o parte... Oamenii folosesc acest dar, nu eu. Eu nu am nici un amestec, ci doar mă predau, dar voi sunteți cei care folosiți darul; credința voastră face aceasta.

Atunci începe să vină toată credința și vă imaginați ce poate face. Dar dacă voi reuși să instalez cortul în felul acela, pot să mă ocup de sute și sute de oameni în fiecare seară, iar Domnul va face mai mult decât ne așteptăm. Să notați aceasta jos.

Atunci m-am gândit: „Este foarte bine dacă încep din Phoenix.” Dar s-a întâmplat că în timpul când urma să merg eu în Phoenix, s-a dus și fratele Allen acolo, iar el a spus: „Eu nu mă duc pentru nimeni!” Atunci eu am spus: „Nu mai merg dacă este acolo fratele nostru. N-ar fi corect să avem două adunări în același timp, deci nu mai merg acolo.”

Apoi a venit domnul Arganbright și mi-a spus: „Ce zici dacă mergem în Mexic?” Fratele Joseph a încercat să mă ducă în Mexic, dar eu i-am zis: „Nu, nu vreau să merg în Mexic!” Dar atunci Ceva mi-a spus: „Du-te în Mexic!”, așa că am spus: „Bine, pregătește plecarea.”

Ei au spus:
„Avem o sală acolo.” În seara următoare am fost la fratele Wood și i-am spus:

„Știi ceva?”

Aceasta este împlinirea vedeniei: copii zdrențoși cu pielea închisă la culoare.” Iar fratele Arganbright urma să aranjeze adunarea. Ați citit vedenia.

Faptul că era o sală m-a tulburat, deoarece în vedenie văzusem o vedere panoramică, dar s-a întâmplat ceva și nimeni nu știe de ce s-a anulat întâlnirea.

„Acest lucru este ciudat!”, am spus eu.

Apoi, după câteva zile, fratele m-a sunat și mi-a spus că am obținut o arenă mare. Da, aceasta era o vedere panoramică, așa că am spus:

„O, este exact cum a spus Dumnezeu. Dar ceea ce mă neliniștește este că cineva a anulat adunarea și nimeni nu a știut cine a făcut-o.”

Deci, ne-am dus în Mexic așa cum a trebuit, iar când am ajuns acolo, ne-am dus la hotel fiindcă fratele Arganbright ne spusese: „În data de 16 ne întâlnim la hotelul Regis.” Nu mai fusesem niciodată acolo, iar când am ajuns la hotel nu aveam nici o rezervare, nimic. Când au văzut aceasta, fratele Moore și ceilalți frați au spus:

„Ce zici de aceasta?”

„Nu știu ce să zic. Nu suntem înregistrați?”

„Nu.”

Astfel, am luat camere nerezervate. Știam că mulți prieteni americani erau în Mexic și așteptau, așa că am zis:

„Orice se va întâmpla, va fi cu siguranță voia lui Dumnezeu, dar nu pot să înțeleg...”

Vă amintiți că în vedenie se spunea că a venit un pic de ploaie? Vă amintiți aceasta? După cum știți, în Mexic nu plouă niciodată în anotimpul acesta, dar în timp ce mergeam spre arenă a început să plouă. Când a văzut că plouă, șoferul a spus: „Pe aici, avem parte rar de așa ceva.”

Eu l-am cotit pe fratele Moore și i-am spus:

Ce zici?”

„Frate Branham, dacă n-aș fi fost credincios până acum, după toate acestea aș fi cu siguranță.”, a răspuns el.

„Să fii atent, căci vom avea probleme când vom ajunge la arenă,” am spus eu. Și când am ajuns, acolo nu era nici un suflet. Niciunul! Cineva anulase adunarea, dar nu s-a știut niciodată cine a făcut-o. Am încercat să contactăm pe unul sau pe altul, dar nu am reușit să dăm de nimeni. Atunci fratele Moore a spus:

„Am să aflu eu
cine a făcut-o.”

„Bine”, am spus
eu, „dar vreau să-ți spun ceva. Tu nu știi cine a făcut aceasta și nici nu vei
afla vreodată.” Vedeți?

El a încercat
toată ziua să afle ceva, dar nu a putut afla nimic. Nici astăzi nu se știe cine
a făcut-o, și aceasta din cauză că așa s-a spus în vedenie.

Ne-am întors
acasă și m-am dus să mă rog. Apoi a venit fratele Arganbright și mi-a spus în
prezența mai multor oameni:

„Frate Branham,
aici este generalul Valdena și alți
oameni din guvernul mexican care, pentru prima dată în istorie, au invitat un
protestant acolo. Trebuie să te duci.”

„Vreau să mă rog
mai întâi,” am răspuns eu, după care m-am dus în pădure și m-am rugat. În ziua
următoare, înainte să se facă ziuă, Domnul a venit și mi-a dat o vedenie în
care mi-a spus: „Du-te în Mexic, pentru că voi fi cu tine.”

Așa se face că
în ziua următoare am plecat spre Mexic. Acolo oamenii sunt foarte săraci. Când
am ajuns, nu ne-au lăsat să luăm o cameră pentru ziariști; nu ne-au lăsat să
punem afișe sau să facem alte anunțuri și nu ne-au dat scaune pentru oameni.
Ne-au dat doar un loc de mărimea a două blocuri, în care oamenii trebuiau să
stea în picioare, și ni s-au aprobat trei seri de adunări. Am estimat cam cât

loc aveam, pentru că stăteau cam șase oameni pe o suprafață de trei picioare pătrate. Oamenii au venit pe la zece dimineața și au stat în picioare până la unsprezece seara când a început adunarea, dar ei sunt obișnuiți cu asemenea sacrificii.

Acolo am văzut o

femeie care se târa pe stradă să ajungă undeva unde era mormântul unei femei care era considerată sfântă. Sper să nu rănesc sentimentele prietenilor catolici, dar oamenii se duc acolo ca să li se ierte păcatele și fac penitențe (Pedeapsă pe care și-o impune cineva sau pe care i-o dă cuiva preotul la spovedanie, pentru ispășirea păcatelor și care constă mai ales în post și rugăciuni; canon). Sărmana femeie se târa pe stradă cu doi copii după ea și cu sărmanul lor tată și el epuizat. Se părea că nu va reuși să ajungă, dar ea s-a târât mile după mile, printre stânci, ca să ceară îndurare și iertarea păcatelor, de la acea femeie. Atunci la ce mai folosește Sângele lui Isus Hristos? Vedeți? Este o situație foarte delicată, desigur.

Un grup de

oameni s-au dus la guvernator și au spus:

„Nu-l lăsați pe individul acela să vină aici fiindcă este un fanatic!”

„Dar are un renume bun și a predicat în toată lumea,” a răspuns guvernatorul.

„Da, dar îi agită pe oameni.”

„Da? Poate au nevoie de puțină scuturătură.”

„Va deranja
sfânta biserică dacă va veni aici”, a spus altul.

„Ei bine, poate
are nevoie să fie deranjată.”

„Domnule, dar la
astfel de adunări merg numai oameni needucați și fără școală”, a spus altul.

„Păi, de ce sunt
needucați și fără școală, doar au fost pe mâna voastră de sute de ani.”

Aceasta a fost
tot, a fost suficient.

Ce a urmat?

Domnul nostru binecuvântat a făcut mai mult decât ne-am așteptat. În prima seară a fost minunat să vedem lucrurile mărețe pe care le-a făcut. Era atât de ușor să te pleci în Duhul lui Dumnezeu, fiindcă oamenii aceia stăteau acolo rezemându-se unul de altul, sprijinindu-se unul pe altul și așteptându-L pe El...

În prima seară,
Domnul a vindecat un bărbat care era orb de mulți ani și a făcut multe alte lucruri mărețe.

În a doua seară
a venit o femeie care era la distanță de aproape un bloc, dar striga, se lupta și se împingea ca să ajungă pe platformă.

Cu mine erau

Billy Paul, fratele Moore, fratele Brown, fratele Alment, Leo și Gene. Billy Paul și fratele Moore au venit la mine și mi-au spus:

„Nu mai poți face nimic pentru ea, frate Branham, deoarece copilășul este mort.”

Femeia striga

într-una: „Padre! Padre!” Voi știți ce înseamnă.

Billy mi-a zis:

„Se luptă să ajungă aici și are în brațe un copil țeapăn.” Femeia era departe de mine, așa că l-am chemat pe fratele Moore și i-am zis:

„Frate Moore, du-te și roagă-te tu pentru ea ca să fie împăcată într-un fel. Du-te și consoleaz-o, fiindcă nu va ști cine s-a rugat.”

Fratele Moore a

pornit spre femeie, dar atunci am avut o vedenie în care am văzut un medic care dădea din cap și spunea: „Copilașul este pe moarte.” Și copilășul a murit. Am văzut aceasta înainte de a vorbi cu ea.

Mama și-a adus

copilul în ziua aceea, dar nu a putut ajunge pe platformă, iar a doua a venit din nou cu el în brațe. Ce noapte îngrozitoare a fost pentru ea! Copilașul a murit în brațele ei cu cincisprezece sau douăzeci de minute înainte de a ajunge acolo.

Ei bine, m-am

rugat pentru copilășul mort și am spus: „Dragă Doamne Isuse, privește la inima acestei biete mame...” și când am spus aceasta, micuțul a început să dea din picioare și să plângă. Aceasta a tulburat tot Mexicul, fiindcă femeia avea acum în brațe un copilăș viu, fără nici o problemă.

În seara aceea
am făcut chemare la altar și am spus:

„Nu vreau să ridicăți mâinile ca la evanghelizări și nici nu vreau să știu dacă cineva merge la biserică. Vreau să ridice mâinile cei care nu au fost niciodată la biserică, fiindcă Isus le-a spus ucenicilor lui Ioan: *„Mergeți și spuneți lui Ioan ce vedeți și auziți: șchiopii umblă, orbii văd...”*

Atunci, oamenii și-au ridicat mâinile cu cârjele în ele și le-au lăsat acolo. De ce au făcut aceasta? Pentru că au văzut ce s-a întâmplat după o rugăciune simplă. Ei au stat multă vreme sub acele superstiții, dar când L-au văzut pe adevăratul Domn Isus în puterea Sa și L-au auzit spunând în audiență: „Acolo stă un om care se numește așa și așa (Nici nu puteam să le pronunț bine numele), vine din orașul cutare, iar în timp ce venea pe drum înapoi a făcut lucrul cutare. Ridică-te, Domnul Isus te-a vindecat.”, au sărit în sus pe deplin vindecați.

Sau: „Aici stă un om care se numește Pedro și vine din cutre loc. El a făcut cutare lucru. Du-te, îndreaptă acel lucru înaintea lui Dumnezeu și El te va face bine.” Omul acela s-a ridicat și a plecat de acolo strigând de bucurie. Atunci, toți au început să-și arunce cârjele și au alergat pe acolo, laudându-L pe Domnul. Așa este. Toți erau catolici. Vedeți?

Apoi am spus:

„Să nu mai ridice nimeni mâna pentru că nu mai pot face chemări la altar. Dar dacă ați ridicat mâna, asigurați-vă că ați părăsit păcatul și că Îl acceptați pe Domnul Isus ca Mântuitor personal, după ce ați văzut și ați mărturisit că a înviat din morți, deoarece El face încă aceleași lucruri pe care le-a făcut atunci.

Poate ați crezut că Isus a trăit odată, dar a murit cu mulți ani în urmă și acela a fost sfârșitul Lui, dar au trecut două mii de ani și iată că El este și acum în mijlocul nostru, făcând aceleași lucruri: șchiopii umblă, orbii văd, săracii aud Evanghelia, morții sunt înviați.

Domnul Isus a spus că este binecuvântat cel care nu se rușinează de El. Câți dintre cei care nu au fost niciodată creștini, vor să-L accepte pe Domnul ca Mântuitor personal?”

S-a estimat că au ridicat mâna în jur de douăzeci de mii de oameni...

... Din seara aceea, mulțimea s-a triplat, așa că stăteau agățați de pereți și peste tot. Nimeni nu stătea jos, ci toți stăteau în picioare înghesuiți unii în alții. Era ca un ocean de oameni. Ce s-ar fi întâmplat dacă acea campanie ar fi ținut cincizeci de zile? El a spus. „Mexicul își va pune amprenta peste creștinătate, timp de trei sau patru sute de ani de aici înainte, fiindcă toți vor vorbi despre cele petrecute aici.”

Într-o zi mă voi întoarce în Mexic. Aș vrea să fiu trimis din nou de Domnul acolo, ca să pot merge tot în Numele Domnului Isus ca atunci. Așa este. Ce a provocat aceasta? Rugăciunile voastre. Mi-am amintit că Biserica Filadelfia se roagă pentru mine. Eu îmi amintesc întotdeauna că vă rugați pentru mine.

Deci, cât ar

trebui să fim de bucuroși? Acum pot să spun că noi am avut patru mărturii clare că Isus Hristos este viu și astăzi și a înviat patru persoane din morți, trei dintre ele având și dovada de la doctor.

Frate Alment, tu

m-ai auzit spunând: „Du-te la doctor să îți dea dovada că este așa!”, iar după aceea pot să spun și eu. Vedeți? Eu știu că copilașul acela a fost mort, l-am văzut și am văzut momentul când Dumnezeu l-a înviat, dar astăzi trebuie să dovedești totul.

În vremurile

biblice, când se făcea o minune, ei spuneau doar: „Lăudat să fie Domnul!”, dar astăzi trebuie să dovedim totul. Dacă oamenii de astăzi ar fi trăit în zilele lui Moise, ar fi trebuit să ia de probă niște frunze din tufișul care nu se mistuia, să le ducă în laborator și să vadă de ce nu se mistuie. Acesta este motivul pentru care noi nu putem ajunge prea departe. Înțelegeți? Dacă vedeți că Dumnezeu face ceva, spuneți: „Lăudat să fie Domnul! Eu cred și aceasta-i tot!”, și mergeți mai departe. Așa este.

Astăzi avem tot

felul de doctori și oameni de știință, dar parcă fiecare luptă împotriva celuilalt. Totuși, trebuie să admitem că ei îi ajută pe oameni. Așa este.

De ce nu pot

pune oamenii deoparte diferențele și să lucrăm împreună în încercarea de a-l ajuta pe semenul nostru, pe fratele nostru? Dacă nu avem un astfel de țel, cred că suntem niște egoiști.

Știința medicală

spune: „Chiropractica nu este bună!” (Chiropractica este o formă de tratament manuală constând în manipularea, în special, a

articulațiilor coloanei vertebrale ce influențează sistemul nervos central (cordul spinal) și periferic (nervii spinali).

La rândul ei, chiropractica spune: „Știința medicală nu este bună!” Dar ambele spun: „Nu există vindecare divină!”

Haideți însă, să dăm mâna unii cu alții și să zicem: „Să fim frați și să-l ajutăm pe semenul nostru. Haideți să le facem viața mai ușoară, fiindcă oamenii aceștia nu vor mai fi mult printre noi. Haideți să încercăm să le ușurăm suferința.”

Dacă chiropractica sau osteopatia (cei care se ocupă cu tratarea oaselor) te pot ajuta cu ceva, du-te la ei. Este foarte bine. Dă slavă lui Dumnezeu pentru aceasta. Așa este.

Dacă vine cineva care are un dar de vindecare sau credință, nu lăudați omul, ci dați-I slavă lui Dumnezeu. Dacă doctorul poate să-ți pună brațul la loc, Dumnezeu este Cel care îl vindecă, ceea ce înseamnă că trebuie să-I dați slavă lui Dumnezeu pentru aceasta. Așa este.

Dacă aveți un os dislocat și doctorul poate să vi-l pună la loc, dați-I slavă lui Dumnezeu, nu omului. Vedeți? Toate acestea vin de la Dumnezeu: „*orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit sunt de sus*” de la Dumnezeu.

Domnul să vă binecuvânteze.

Acum aş vrea să citesc un text din Scriptură, astfel ca adunarea noastră să se bazeze pe Scriptură. Noi vă spunem Adevărul, dar mie îmi place să dovedesc ceea ce spun. Vouă nu vă plac mărturiile? Sigur că da.

Vă veți ruga pentru mine când voi fi în Mexic? Oamenii aceia sunt atât de săraci încât orice avem i-ar putea ajuta! O, Domnul ne-a binecuvântat într-un mod atât de minunat!

Acum vom citi din **1 Cronici 17.7**. Acest verset mi-a venit mai demult în minte și l-am însemnat aici, dar nu am încercat niciodată să vorbesc despre el, însă în seara aceasta, i-am spus fratelui Wood care a venit cu mine la adunare:

„În seara aceasta le voi ține oamenilor o predică de la inimă la inimă.”

Mâine seară vom fi la Lane Tech, unde avem loc suficient, așa că îi vom aduce pe oameni sus pentru rugăciune.

Acum vom citi **1 Cronici 17.7**:

**„Acum să spui robului Meu David: Așa vorbește Domnul oștirilor:
„Te-am luat de la pășune, dinapoia oilor, ca să fii căpetenia poporului
Meu
Israel...”**

Când am citit aceste cuvinte, am simțit că-mi sare inima din piept!

„David, te-am luat de dinapoia oilor!” Știți de ce înseamnă atât de mult pentru mine? Cred că suntem toți de-ai casei, nu-i așa? Într-un asemenea grup putem vorbi deschis pentru că ne cunoaștem demult.

Când am citit aceste cuvinte, m-am gândit:

„Cu zece ani în urmă, patrulam pentru patruzeci de cenți pe oră, fiindcă nu aveam educație ca să am un serviciu mai bine plătit. Străbăteam treizeci de mile de pădure pe zi, și mergeam acasă o dată pe săptămână; și toate acestea pentru patruzeci de cenți pe oră. Eram cunoscut în jurul orașului Jeffersonville, dar astăzi, prin harul lui Dumnezeu, tot fără educație, cred că sunt cunoscut de zece milioane de oameni sau chiar de mai mulți, din toată lumea.”

Cine a făcut aceasta?

Am vorbit cu soția mea despre aceasta și ea mi-a zis:

„Billy, îmi amintesc cum veneai din pădure, cu hainele rupte și murdare, și cântăreai o sută zece pound (cincizeci de kilograme).”

Tatăl meu era bețiv și nu avea un renume bun în Jeffersonville, dar mă gândesc că astăzi când vin acasă, trebuie să mă strecur în pădure sau să mă ascund undeva ca să mă pot odihni puțin, din pricina acestor oameni scumpi care bat tot timpul la ușa mea. Adevărul este că îi iubesc pe oameni și doresc părtașia lor.

Ce s-a întâmplat? Eu nu aș putea să fac aceasta. Nimeni n-ar putea s-o facă, decât Isus Hristos. Eu nu am nici acum mai multă educație și nu am nici un merit, ci totul se datorează numai dragostei lui Dumnezeu care s-a oprit la mine.

David a fost un simplu păstor, iar El i-a spus: „Te-am luat de dinapoia oilor! Cine erai tu, David? Te-am luat dintre oile tatălui tău și

ți-am făcut un nume mare”, ca a unui om mare de pe pământ.

Mă gândesc la oi și la păstor. De ce l-a trimis Dumnezeu pe David? David se gândea întotdeauna la ape liniștite și la pășuni verzi. El este cel care a scris Psalmii, aceste cântece frumoase și le-a cântat cu harpa spre slava lui Dumnezeu.

Cred că David a avut ceva special în ce privește îngrijirea oilor; cred că a fost un păstor adevărat. Biblia spune că odată a intrat între oile lui, un urs, dar el l-a omorât. Apoi a venit un leu, dar el l-a prins de coamă, a luat cuțitul și l-a omorât. Vedeți? El era gata să se sacrifice pentru oile sale. Prin aceasta, prin faptul că era gata să-și pună viața în pericol pentru oile sale, David a dovedit că era un simbol spre Păstorul cel Bun. El a fost Fiul lui David, adevăratul Păstor, Păstorul-împărat care împărățește peste toți.

În Biblie, atunci când se ridica un proroc și vorbea, el spunea: „Așa vorbește Domnul...”, dar când a vorbit Isus, El nu a spus așa, ci a zis: „Adevărat vă spun...” Ei L-au numit Proroc, dar El era Emanuel și nu a spus niciodată: „Așa vorbește Domnul.”

Ați știut că Dumnezeu i-a asemănat întotdeauna pe oameni cu oile?

„Voi sunteți oile Mele, oile pășunii Mele...” (Ezechiel 34.31);

„Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor.” (Ioan 10.16), și așa mai departe.

Ați stat vreodată în preajma oilor? Cu siguranță trebuie să ai o

educație divină ca să le poți înțelege. Când am mai crescut, eu am păstorit niște oi.

Când se pierde, o oaie este absolut neajutorată. Eu am adunat oi pierdute care nu erau mai departe de două sute șaptezeci de metri de staul, dar nu știau să vină înapoi. Oaia care se pierde este total neajutorată; ea stă acolo și behăiește până când o aude lupul sau până când este găsită. Oaia nu poate găsi singură drumul înapoi, ceea ce înseamnă că fără păstor este total neajutorată.

Așa este și rasa umană: noi suntem total neajutorați fără Păstorul staulului; nu putem găsi calea înapoi. Am încercat s-o găsim prin educație, dar nu am reușit pentru că educația nu ne poate duce înapoi. Atunci am încercat s-o reformăm, dar noi nu suntem reformatori, ci suntem propovăduitori ai Evangheliei. Poliția și cei de afară sunt reformatori, dar noi suntem chemați să predicăm Evanghelia lui Isus Hristos, nu să-i pedepsim pe oameni să se târască în genunchi și așa mai departe. Noi trebuie să predicăm eliberarea pentru oameni. Deci ce trebuie să facă păstorii? Ei trebuie să hrănească oile.

Vă amintiți ce i-a spus Domnul Isus lui Petru?

„Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?”

*„Da, Doamne”,
I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.”*

*Isus i-a zis: „Paște oițele
Mele.” (Ioan 21.15-16).*

Vedeți? El i-a

spus: „Paște oițele Mele!”, nu „Condu oițele Mele!”, nici „Îmboldește oile Mele!”, ci a spus clar: „Paște sau hrănește oile Mele!” De aceasta au nevoie oile: de hrana oilor. Sunteți de acord? Și știți unde este cea mai bună Hrană pentru oile sănătoase și pentru cele bolnave? Este chiar aici, în acest coș mare și plin cu Pâinea lui Dumnezeu, așa cum este scris: Căci „*omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4). Cu aceasta trăiește Duhul Sfânt din voi, cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Odată când am fost în Orient, am învățat o lecție mare. În Ioan 10 am văzut că El a spus: „*Eu sunt Ușa oilor.*” (v. 7), sau poarta staulului. Eu m-am întrebat de multe ori cum poate fi El „Ușa oilor”, dar când am fost în Orient, am învățat ce voia să spună prin aceste cuvinte.

Acolo am văzut că păstorii își duceau seara oile în staul, iar apoi se așezau în intrarea aceluia staul. Cum ajungeau acolo, le băgau înăuntru și le numărau, iar dacă lipsea vreuna, mergeau și o căutau, iar când o găseau o băgau în staul. Păstorul trebuia s-o aducă înapoi; la orice oră din zi, trebuia să iasă la numărătoare toate oile.

O, ce Păstor este El! El are în vedere fiecare oaie a Sa, în orice ceas din zi. El știe unde sunteți, indiferent unde vă aflați; El știe totul despre voi. De aceea poate sta aici pe platformă, printre acești oameni predați Lui, să Se descopere și să le vorbească. Pentru că știe totul.

El știe unde erai cu un an în urmă; știe unde ai fost tot timpul. Vedeți? El trebuie să dea socoteală pentru oile Sale, în special când intră în staul și sunt numărate.

Și după ce le
numără și vede că sunt toate, păstorul se întinde jos la intrarea în staul, așa
că nu mai poate intra nici un lup, nici un hoț, nimeni. Nu poate intra nimeni
acolo decât dacă îl biruiește pe păstor.

Ce tablou
minunat este acesta pentru Hristos care S-a pus jos pentru noi, ca să nu ne
poată face nimeni rău, decât dacă trece de El.

Deci, dacă ești
bolnav și spui: „Boala a trecut de El!”, să știi că este pentru slava lui
Dumnezeu. Așa este. Poate că El vrea să pună o mărturie prin aceasta.

Îmi amintesc că
odată cineva a văzut că un păstor a luat pe umeri o oaie care avea piciorul
bandajat, așa că l-a întrebat:

„Ce a pățit oaia
aceasta, a căzut de pe vreo stâncă?”

„Nu,” a răspuns
păstorul, „i-am rupt piciorul!”

„O, trebuie să
fii foarte crud, ca să rupi piciorul propriei tale oi!”

„Oaia aceasta nu
mă asculta deloc și a trebuit să-i rup piciorul ca s-o țin lângă mine, să o
mângâi, să o iubesc și să-i dau o hrană deosebită, pentru ca în felul acesta să
mă iubească și să mă urmeze.”

Uneori, și

Dumnezeu trebuie să facă aceasta cu unii dintre noi.

Lasă-i pe

doctori să spună: „Totul s-a sfârșit! Nu se mai poate face nimic.”, fiindcă atunci vine Dumnezeu, te ia în brațele Sale, te mângâie puțin și îți spune: „Nu știi că Eu te iubesc, copilașul meu? Nu știi că Eu sunt Domnul care te vindecă de toate bolile tale?”

„O, Doamne, dar

am fost învățat că zilele minunilor au trecut!”

„Știu că așa ai

fost învățat, dar a trebuit să îngădui să se întâmple aceasta, ca să-ți arăt îndurarea Mea. Nu mă vei iubi puțin mai mult când te voi face bine?”

Nu ați pățit

niciodată așa? Mie mi s-a întâmplat de multe ori. El îngăduie să se întâmple ceva, vă încercă puțin ca să-și poată arăta dragostea față de voi.

Acum aș vrea să

mai observați ceva în legătură cu oaia și păstorul. Voi știți că este o rușine ca păstorul să-și piardă vreo oaie. Ați știut aceasta? Ați știut că i se impută aceasta? Da, domnilor. Este o mare rușine pentru păstor să piardă vreo oaie.

„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine... Și voia Celui ce M-a trimis este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El...” (Ioan 6.37,39). Vedeți, El nu pierde pe niciunul din cei pe care i-a dat Tatăl...

Deci,

păstorul nu poate să-și permită să piardă nicio oaie. Acesta este motivul pentru care El Se învârte în jurul inimii tale, dacă ai alunecat, și încearcă să te tragă înapoi în staul. El nu uită că ai ridicat mâinile spre El, I-ai spus că-L iubești și L-ai lăudat, dar apoi te-ai dus afară, și ai fost rănit și zdrobit în duhul tău. Acesta este motivul pentru care El stă încă în apropierea ta și-ți spune tot timpul: „Vino înapoi, oaie rătăcită, fiindcă nu vreau să te pierd!”

Poate

oaia rătăcită după care trebuie să meargă undeva în munți, ești chiar tu și zaci rănită pe undeva. Dar păstorul nu vrea să piardă nici o oaie.

Știți cum

își cunoaște păstorul oile, cum le deosebește dintre alte oi? Toate oile lui sunt însemnate. Nu vă bucurați că sunteți însemnați de El? Când am fost în vest, noi obișnuiam să marcăm oile și vitele. Nu este prea plăcut să le faci aceasta, dar după ce este marcată, oaia sau vita poate trece mai departe.

Când am

lucrat la ferma de vite, legam vita și o trânteam jos. Treaba mea era să aduc fierul acela înroșit, pentru că eram prea mic ca să pot trânti animalul jos. Astfel, ei puneau fierul acela înroșit pe pielea animalului și îl marcau. O, dacă ar fi să vorbim despre marcaj, arsura aceea rămânea pentru tot restul vieții, nu mai putea fi ștersă.

Uneori,

când este predicată Evanghelia, este foarte greu, ustură, arde și înțepă până în interior, fiindcă trebuie să lași o mulțime de lucruri la care ai ținut odată, dar ești marcat, frate! Nu te îngrijora pentru că ai primit Pecetea!

Și când

oaia este marcată... Aici este partea frumoasă. „O”, spui tu, „este în ordine,

predicatorule, dar atunci cum este cu celelalte semne?”

Toți

suntem marcați. Unul este marcat aici, altul este marcat dincolo, unul la ortodocși, altul la episcopali, dar un moment! Păstorul a purtat semnul oilor în palma Sa. Vedeți, și Păstorul are semnul oilor în mâna Sa.

Cât de

minunat este faptul că marele nostru Păstor este marcat! El a spus:

„Poate o femeie

să uite copilul pe care-l alăptează și să n-aibă milă de rodul pântecelui ei?

Dar chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita cu niciun chip.

Iată că te-am săpat pe mâinile Mele.” (Isaia 49.15-16).

Păstorul poartă semnul oilor Sale.

„Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc și ele vin după Mine.” (Ioan 10.27).

Înseamnă

că Biserica a primit același semn. Ce semn avea El? Privit duhovnicește, când a fost aici pe pământ, El a fost disprețuit și respins de toți, un Om al durerii și obișnuit cu suferința. Dar Dumnezeu era cu El și Îl însoțea oriunde mergea cu semne și minuni. Deși putea deosebi gândurile inimii, bolnavii erau vindecați, morții erau înviați și săracilor li se propovăduia Evanghelia, El a spus: *„Eu fac numai ce Îmi arată Tatăl.”*

Biserica

Dumnezeului celui Viu poartă și în seara aceasta semnul Lui: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă unele mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12).

Poate vei

fi numit fanatic, poate vei fi numit holly-roller, poate va trebui să purtați semnul de batjocură al religioșilor, dar cât timp și Păstorul vostru a fost etichetat și batjocorit la fel... Și El a fost respins și disprețuit, iar oamenii L-au urât. De ce? Pentru că era drept și a făcut numai bine.

Ștefan,

primul martir, a fost omorât pentru că le-a spus că aveau gâturile înțepenite, că erau netăiați împrejur la inimă și la urechi și se împotriveau Duhului Sfânt. El era însemnat cu același semn ca și Păstorul.

Da, oile

însemnate se adună împreună. Nu sunteți bucuroși pentru că purtați ocară Lui? Despre apostoli scrie că *„Ei au plecat dinaintea soborului și s-au bucurat că au fost învredniciți să fie batjocoriți pentru Numele Lui.”* (Fapte 5.41).

Cât de bucuroși ar trebui să fim când vedem că după o mie nouă sute de ani, este încă același Duh Sfânt care lucrează cu același fel de oameni, face aceleași lucrări și aduce aceleași rezultate. Privit din afară, vedem cum se ridică același deget batjocoritor, dar de dinăuntru se ridică aceleași semne și rezultate, pentru că Domnul a înviat, iar acum face aceleași semne și minuni pe care le-a făcut la început.

Păstori și oi... În seara aceasta sunt plin de bucurie pentru că Păstorul nostru a purtat aceste semne în trupul Său.

Nu cu mult timp în urmă, când am fost în Orient, am trecut cu un prieten cu jeep-ul printr-un loc, iar la un moment dat am auzit cum scârțâiau frânele mașinilor care opreau.

„Oare ce s-a întâmplat?”, am întrebat eu. El a coborât din mașină și a privit în jur, apoi a zis:

„O, este un păstor!”

„Un păstor?” am întrebat eu.

„Da,” a răspuns el. „În țara aceasta, păstorul este cel mai respectat dintre toți.” Amin.

Respect. Frați păstori creștini, voi care sunteți conducătorii turmei, puteți fi batjocoriți pentru că acum este ziua omului, dar când va veni Ziua Domnului, va fi altceva.

Odată, fostul nostru președinte Roosevelt, a venit în New Albany, Indiana. Vă spun că nu mai era nici un loc liber, peste tot fiind plin de oameni. Și niște predicatori ai Duhului Sfânt, cum se numesc astăzi, vorbeau despre un anumit număr de oameni. Ei nu ne-au mai lăsat să mergem nicăieri, așa că a trebuit să stăm undeva în spate.

Atunci m-am gândit: „Da, aceasta este ziua omului, dar stați să vină Ziua Domnului!” Amin.

Odată, un misionar s-a întors de peste ocean după douăzeci de ani de misiune, în care câștigase sute de suflete pentru Hristos. Era cu umerii

lăsați, cu părul cărunt și cu buzele tremurând din cauza paraliziei, iar când a ajuns la New York, acolo era o mare paradă: orchestrele cântau și toți se bucurau. Atunci el s-a gândit: „O, slavă lui Dumnezeu! Ce bine este să te întorci acasă cu orchestra care cântă, escortat de poliție și cu ghirlande agățate peste tot! O, ce primire minunată!”

Dar când a coborât, a realizat că de fapt, un star de cinema turna un film. Nimeni nu a știut că el s-a întors acasă și nimeni nu i-a urat bun venit. Atunci el s-a gândit: „Înseamnă că aici nu este Acasă!” Așa este.

Dar într-o zi, orchestrele îngerești vor aștepta la porțile slavei ca să-i întâmpine pe sfinții lui Dumnezeu care vin mășăluind. Milioane de răscumpărați vor mășălui cântând cântările de răscumpărare ale Sionului, în timp ce milioane de îngeri vor sta în jurul Pământului, cu capetele plecate, pentru că nu vor ști despre ce vorbim.

Acea va fi Ziua Domnului. Da. Atunci orice roțiță se va opri. Astăzi este ziua omului. Poate că îmi merge bine, mă cunosc cu primarul și dau mâna cu el și fac alte lucruri, dar prefer mai bine să am parte de sărutul lui Dumnezeu pe inimă și să știu că am fost „marcat”, așa cum a fost marcat și El.

Mai demult, obișnuiam să cântăm în tabernacol un cântec care suna cam așa:

Acum sunt însemnat, sunt însemnat.

Și oriunde mă duc, sunt însemnat, sunt însemnata.

Și ceea ce spun, se pare că toți știu

Acum sunt pecetluit, sunt pecetluit,

Pecetluit cu Duhul divin al lui Dumnezeu.

O, glorie lui Dumnezeu, aleluia!

Eu știu că sunt al Lui și El este al meu.

Nu-mi pasă de nimic pentru că am Semnul Lui. Și care a fost Semnul Lui? Duhul Sfânt care a locuit în El fără măsură și a făcut lucrările Tatălui. El n-a căutat să fie pe placul oamenilor și nu a căutat laudele oamenilor, ci a căutat să-L mulțumească pe El și să facă în totul lucrările lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu era în El.

Petru a spus despre El:

„Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Voi L-ați răstignit pe Isus din Nazaret, om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrările pline de putere pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți...” (Fapte 2.22).

La rândul său, Nicodim a mărturisit ce credea biserica despre El:

„Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.”
(Ioan
3.2).

Acesta este Semnul. Sunt atât de fericit pentru că în seara aceasta am privilegiul să fiu numit unul dintre ei, să fiu unul dintre ei.

Revenind la povestirea mea, când am auzit frânele scârțâind, m-am uitat afară și atunci am văzut o scenă pe care nu am crezut că o voi putea vedea vreodată. Chiar pe mijlocul drumului venea un păstor cu turma de oi după el. Toate mașinile s-au oprit ca să poată trece acel păstor, iar eu am spus:

„Lăudat să fie Dumnezeu!”

Cel care mă însoțea mi-a zis: „Urmărește-l puțin, pentru că așa cum ți-am spus, el este o persoană importantă.” L-am urmărit cu atenție și am văzut că a ajuns cu turma într-un loc unde erau puse tot felul de verdețuri pe marginea drumului.

„Cum de au luat-o pe acolo?”, am întrebat eu.

„Ele îl urmează pe păstor”, a răspuns însoțitorul meu. „Oriunde merge el, merg și ele după el!”

O, Doamne, oriunde mă conduce, Îl urmez.

„Nu rămâne niciuna în urmă?”

„Nu. Dacă totuși vreuna rămâne în urmă sau nu ascultă, este din cauză că este bolnavă.”

Vorbind duhovnicește, oaie bolnavă care ești prezentă în seara aceasta

aici, de ce ai rămas în urmă? Marele Păstor este aici cu balsamul Său vindecător, ca să te lege și să te aducă înapoi la viața de creștin. Credeți aceasta? Sigur că da.

Însoțitorul meu mi-a zis: „Numai cele slabe și bolnave rămân în urmă.” Dar păstorul le hrănește, le îngrijește și le aduce înapoi.

Dar eu am observat la acele oi un lucru uimitor: Acolo pe stradă erau tot felul de delicatase. În țările răsăritene nu este ca la noi. Acolo oamenii scot marfa proaspătă în stradă.

Păstorul acela a trecut cu turma lui de oi care era mare cam cât un bloc, la o distanță de nici trei metri de marginea străzii unde erau delicatasele acelea: pere, papaya și altele. El au trecut pe stradă și nici măcar o oaie nu s-a întors la stânga sau la dreapta ca să ia ceva. Amin.

„Ce zici de aceasta?” I-am întrebat pe însoțitorul meu.

„Oile acelea sunt atât de devotate păstorului lor încât nu sunt atente la nimic altceva decât să îl urmeze pe el.”

Atunci m-am gândit: „O, Dumnezeule, ce minunat ar fi dacă biserica Ta Ți-ar fi atât de devotată încât să nu mai aibă nimic cu ispitele lumii, ci să fie cu gândul numai la Păstorul ei!”

Dacă păstorul acela făcea un pas așa (Fratele Branham arată), ele mergeau la fel. Fiecare oaie mergea exact una după alta și făceau aceiași pași urmându-l pe păstor.

Aceasta este, să urmărim fiecare pas al Păstorului!
Nu vă lăsați ispitiți, frământați, îngrijați, tentați de una sau de alta,
astfel încât astăzi să aveți biruință, iar mâine nu, ci urmați Păstorul pas cu
pas și lăsați-vă conduși de El.

*„Oile Mele ascultă glasul Meu... ele nu merg deloc
după un străin, ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.”* (Ioan 10.27,5).

„Dar dacă vine un alt păstor și spune: „Brrr, oaie!”, sau cum zic ei
pe aici, vor merge după el?”

„O, nu! Ele nu vor urma un străin deoarece cunosc fiecare sunet pe
care îl scoate glasul păstorului!”

Atunci m-am gândit: „Ei bine, acesta este terenul Bibliei! Indiferent
ce spune un alt păstor sau cât încearcă să imite, oile acelea nu-l vor lua în
seamă, ci vor continua să pască. Dar numai să audă acel glas cunoscut și
fiecare dintre ele își va ridica privirea spre el. Ele se vor ridica și îl vor
urma oriunde va merge el.

O, Doamne! În ziua aceea glorioasă, Păstorul Împărat va striga din
ceruri, iar noi vom începe marșul spre Cetatea Sionului; noi suntem oștirea
neînvinsă a Domnului și ne vom ridica biruitori asupra morții și iadului.

O, nu Îl iubiți pe marele Păstor al turmei? Eu nu Îl voi părăsi
niciodată.

Când am fost în părțile de sud ale Africii, în ținuturile cu oi, am
văzut un miel micuț care era foarte agitat. Privindu-l, mă gândeam: „Oare ce
este cu micuțul acela?” O, el behăia într-una! Lua o gură de iarbă, apoi privea

din nou neliniștit în jur. Mă întrebam ce este cu el, apoi am luat binoclul și am privit în jur. Undeva departe, în spatele lui, era un leu mare care se furișa încet și se apropia de micuțul miel. Mielul nu-l putea vedea dar îl simțea.

Căprioara sau ursul pot simți omul din cauza glandelor de sub braț. Elanul te poate simți de la aproape o jumătate de milă distanță dacă vântul este potrivit. Animalele acelea simt mirosul vostru de sub braț, dar oaia nu îl poate simți. Mielul acela nu putea mirosi pericolul, dar instinctul îl făcea să fie agitat; el simțea că era pe cale să se întâmple ceva.

Oare câte oi sărmame sunt astăzi pe câmp și simt moartea care se furișează încet spre ele, făcându-le să fie neliniștite? Toată lumea este dată peste cap. Ei nu știu ce se întâmplă, dar trăiesc cu teama că acolo undeva sunt pregătite bombe atomice și bombe cu hidrogen și cobalt care pot anihila totul în douăzeci și patru de ore.

Prieteni, fiți pregătiți pentru că se apropie încet de noi! Oile cunosc Glasul Păstorului!

Să știți că eu am observat foarte multe lucruri studiind oile! Dar tot acolo am văzut un păstor care, pe lângă oi, avea în turmă și capre, cămile și catâri.

„Oare păstorul poate mâna orice animal?”

„Da, poate, dar vei fi uimit, frate Branham, să vezi ce face păstorul când vine seara.”

„Este interesant că toți își pasc turmele pe aceeași pășune, deci toate

se hrănesc cu același fel de iarbă.”

„Știi ceva?” mi-a zis el. „Când se înserează, păstorul face chemarea, dar numai oile sunt duse în staul pe timpul nopții!”

Când am auzit aceasta, m-am gândit: „O, Dumnezeule, aș vrea să fiu o oaie! Nu vreau să fiu dintre aceia care se bucură de binecuvântările Tale și mănâncă din iarba aceea mănoasă, iar apoi rămân afară, ci vreau să fiu o oaie a turmei Lui și să-L cunosc în puterea învierii Lui!”

Să-L cunoști pe El este Viața. Nu cunoștința catehismului este Viața; nici cunoștința Doxologiei sau a așa zisului crez apostolic. Nici chiar să cunoști Biblia nu este Viața, ci Viața este să-L cunoști pe El și puterea învierii Lui.

Doresc ca atunci când vine seara sau când soarele vieții începe să apună, să aud Glasul Păstorului care mă cheamă și-mi zice: „William Branham! Vino rob bun și credincios.” Nădăduiesc că și voi gândiți la fel.

Dacă nu L-ați cunoscut încă, grăbiți-vă să-L cunoașteți în seara aceasta. Acum este momentul potrivit să-L cunoașteți: în timp ce ne vom ruga.

Să ne plecăm capetele și inimile în prezența Lui, știind că Marele Păstor este acum aici. Aș putea să vă vorbesc mult și să vă aduc mărturii despre slava Lui. Noi Îl iubim.

Aș vrea să știu dacă printre noi este cineva care a rătăcit de pe cărare și nu s-a întors încă. În cazul acesta, tu nu ești în părtășie, nu Îl poți iubi și nu poți vorbi cu El cum ar trebui.

Ați vrea să ridicați mâna în rugăciune, chiar la începutul acestei treziri? Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine. Îndreptați-vă calea! Ați auzit chemarea Glasului Său, deci nu neglijați să veniți la El, pentru că vine noaptea și se lasă întunericul.

Este cineva care nu a venit încă? Simți că în seara aceasta îți vine să spui: „O, Împăratule Păstor, vreau să cunosc Glasul Tău, pentru că ai putea face strigarea înainte de a se face ziuă și nu aș ști unde să Te urmez. Dumnezeule, adu-Ți aminte de mine, căci îmi ridic mâna spre Tine și spun: „Adu-Ți aminte de mine, păcătosul, Doamne!”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aceasta este bine. Poate mai este cineva care nu L-a acceptat pe Hristos... Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere. Altcineva care nu a fost salvat încă și vrea să Îl cunoască pe Păstorul staulului...

Știți Cine v-a făcut să ridicați mâna? Isus. Ascultați ce a spus El în Cuvântul Său: „*Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis.*” (Ioan 6.44). Dumnezeu este aici și El atrage prin Duhul Sfânt.

S-au ridicat în jur de douăzeci sau treizeci de mâini.

Cu voi se întâmplă ceva ce nu puteți controla. Ce este? Faptul că odată L-ați cunoscut. Știți că este o mustrare din partea Păstorului pentru că El nu vrea să piardă niciuna din oile Sale. El nu vrea aceasta.

Ca un simbol, când Moise și Aaron au trecut Israelul prin Marea Roșie, nu s-a pierdut niciunul. Toți au trecut Marea Roșie cu mâna lui Dumnezeu, prin

Moise. Cu cât mai mult vom trece noi marea rece a morții, cu mâna lui Dumnezeu, prin Isus care în seara aceasta își întinde spre tine, mâna Sa plină de rănila lăsaate de cuie. Nu vrei să fii marcat cu Sângele Lui, cu același Sânge care a curs când a fost străpuns de cuie fiind încoronat cu acea coroană de spini care îi era înfiptă în frunte? Acceptați-L chiar acum!

Tată ceresc, în seara aceasta îți mulțumim pentru toți cei care au ridicat mâna și știm că prin harul și bunătatea Ta, nu îi vei refuza. Tu ai spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.*” Acestea sunt cuvintele Tale, Doamne Isuse.

Tot Tu ai spus: „*...cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.*” (Ioan 5.24).

O, Dumnezeule, ce s-a întâmplat chiar acum în biserică? Moartea a fost înlocuită cu Viața, tristețea cu bucuria, părerea de rău cu bucuria, mormântul cu slava. O, ce minunat! Oile Tale au venit Acasă. Doamne, ei au ridicat mâna. Atinge-i cu Sângele din mâna Ta și pecetluiește-i ca oi ale Tale. Atunci nu vor mai fi îngrijorați pentru că vor auzi Glasul Păstorului și Îl vor urma oriunde va merge El, iar lucrurile lumii vor fi moarte pentru ei începând din seara aceasta.

Doamne, ei au venit cu mâinile ridicate spre Tine și Te-au acceptat, iar Tu le spui: „*Oi ale staulului Meu, sânge din Sângele Meu, os din oasele Mele, veniți binecuvântații Tatălui Meu.*”

Doamne Dumnezeule, dă-le pace și odihnă. O, Dumnezeule, ajută-i să le spună și altora și adu-i și pe aceia. Îndură-Te, Doamne.

Ziua este pe sfârșite, iar Tu Îți vei aduna oile și le vei separa de catări, de cămile, de capre și de celelalte animale cu care au mâncat pe aceeași pășune, din același Cuvânt, din aceeași Biblie, din aceeași Carte, în același loc numit „biserica”. Tu vei lua numai oile pentru că „*mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.*” (Matei 22.14).

Tu ai mai spus: „*Nu oricine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu, care este în ceruri.*” (Matei 7.21).

Doamne, în seara aceasta, ei au făcut voia Tatălui acceptându-L pe Domnul Isus ca Mântuitor personal și Îți mulțumim pentru ei.

Tată, Te rugăm să le dai har înaintea Ta și să ne dai o trezire puternică în Chicago. Fă-ne trecere înaintea oamenilor ca să-i putem câștiga pentru Tine.

În timp ce stăm cu capetele plecate, aș vrea ca cei care L-ați acceptat pe Hristos, cu câteva minute în urmă, să veniți aici sus și să stați în jurul altarului pentru rugăciune. Dar înainte de aceasta, aș vrea să știu dacă este cineva bolnav și vrea ca Păstorul să-Și amintească de el în timp ce face mijlocire. Dumnezeu să Se îndure.

Da, soră, o văd pe micuța fetiță. Dumnezeu să te binecuvânteze, scumpa mea. Fie ca Dumnezeu să-ți dăruiască vindecarea, scumpo. Îi văd și pe restul. Cu cât mai mult vă vede El? Te văd și pe tine, tăticule din scaunul cu rotile. Încrede-te în Dumnezeu și nu va mai trebui să stai acolo. Crede în El și ai credință.

Dacă Te-au putut găsi un sărman mexican analfabet care nu știa nici să-și scrie numele, sau o mamă sărmană care a stat acolo cu un copil țeapăn în

brațe și nu avea nici măcar papuci în picioare, pentru că bietul ei soț lucra o zi întreagă pentru opt pesos, cam șase cenți; și nu-și permiteau nici măcar o masă decentă pentru că trebuiau să cumpere lumânări care trebuiau puse pe altare de milioane de dolari, pentru păcatele lor, cu cât mai mult Te putem găsi noi.

O, Dumnezeule, dacă oamenii aceștia au putut să-L accepte pe Isus Hristos și au stat ore întregi în ploaie așteptând să li se traducă Mesajul, cu cât mai mult o puteți face voi, care stați în scaune frumoase, sunteți oameni cu educație, aveți mesele bogate, haine frumoase, conduceți mașini luxoase și aveți case confortabile? Nu vreți să-L acceptați chiar acum și să credeți din toată inima că El vă va face bine? Lăsați cârjele și cărucioarele, lăsați problemele la altar și plecați de aici oameni noi, vindecați și gata să-L slujiți pe Domnul Isus.

Acum, în timp ce vă plecați capetele și vă puneți mâinile unul peste altul, mă voi ruga pentru voi. Apoi, am să vă rog să veniți la altar, ca să ne rugăm în jurul altarului. Fiecare dintre voi să fie cu gândul la Dumnezeu. Nu ar fi minunat să vedem că omul acesta din scaunul cu roțile se ridică sănătos? Omul acesta de aici, se sprijină în cârjă. O, sărmanul are mâinile zbârcite! Numai Dumnezeu știe cât a muncit, iar acum părul lui este cărunt și zilele aproape de sfârșit.

Văd o fetiță și pe mama ei care încearcă să-și pună mâinile peste micuța suferindă. Să știți că Isus, Bunul nostru Păstor, vede aceasta. Sigur că da. Văd un tată care își pune mâinile peste o mamă. Ce scene! Mama cu micuțul ei în brațe și cu mâinile peste el.

Bunul Păstor este aici. Nu vă agitați, ci pășiți calmi și respectuoși și spuneți: „Păstorule al lui Dumnezeu, eu vin la Tine. Sunt în casa Ta și vin. Am auzit Cuvântul Tău și am văzut lucrările Tale, iar acum vin să Te accept. Copilul meu este bolnav, dar eu cred că poți să-l vindeci. Eu cred că dacă ai putut să-i dai vedere acelui sărman mexican analfabet, dacă ai putut învia

copilașul acela mort, după ce a fost declarat mort de doctorul lui, cu cât mai mult poți să vindeci copilașul meu, Doamne? Eu cred, Doamne.”

Acum, mă voi ruga din toată inima, pentru voi, oameni dragi. Nu uitați că rugăciunile voastre m-au ajutat. Dar a fost contribuția voastră, pe care mi-ați trimis-o ca daruri de dragoste; aceasta mi-a hrănit copii și mi-a achitat cheltuielile din diferite locuri.

Voi sunteți răscumparați prin Sângele lui Dumnezeu. În seara aceasta am pe mine un costum plătit de voi și sunt numit slujitorul lui Dumnezeu că credința voastră s-a unit și sunteți stele din coroana Sa. Nu v-am spus nimic greșit, iar Dumnezeu a adeverit că v-am spus Adevărul. El este aici și vrea ca fiecare dintre voi să fie bine.

Acum mă voi ruga pentru că *„rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Dumnezeu îl va ridica.”* Așa spune Biblia.

Tatăl nostru ceresc, privește spre noi. Nu trebuie să așteptăm până când vor ajunge într-o zi pe platformă, deoarece suntem aici, iar Duhul Tău este cu noi.

Slujitorii Tăi, lucrătorii Tăi stau aici cu capetele plecate în rugăciune, și la fel ceilalți credincioși, iar cei bolnavi sunt cu mâinile puse unii peste alții, mamele au mâinile puse peste copilașii lor, iar tații au mâinile puse peste mame și invers. Toți sunt în nevoi.

Dumnezeule, Tu mi-ai dat har să stau în fața lor ca un slujitor umil și nevrednic pe care l-ai luat de la oi. Așa l-ai luat și pe David și i-ai spus: *„Te-am făcut căpetenie peste poporul Meu, Israel.”*

Prorocul Natan i-a spus: „Fă tot ce ai pe inimă, David, pentru că Dumnezeu este cu tine.” Ei bine, aceasta este și pe inima mea, Doamne, să mă rog rugăciunea credinței pentru acești oameni bolnavi. Vrei s-o primești, Doamne? Stau aici, ca să mijlocesc pentru oamenii aceștia, prin Isus Hristos, bunul Păstor care stă aici străpuns pentru fărădelegile noastre, fiindcă *„În rănile Lui suntem vindecați.”*

Astfel, vine cu binecuvântările Lui pentru oameni; vin cu Duhul Lui, cu ungera Lui, cu cuvintele Lui care sunt ca o sămânță peste oameni. Îngăduie ca această Sămânță pe care au luat-o să prindă rădăcină și va răsări Viața. Îngăduie să se deschidă Sămânța și Viața să iasă afară, iar trupurile lor slăbănogite să se întărească, ochii orbi să vadă și genunchii slabi să fie întăriți.

O, Dumnezeule, îngăduie toate acestea, iar Duhul Sfânt să curețe și să sfințească fiecare suflet bolnav aflat în seara aceasta aici. Te rog să ascuți rugăciunea slujitorului Tău nevrednic, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum, în timp ce stăm cu capetele plecate și cu mâinile ridicate spre Dumnezeu, haideți să cântăm împreună: „Doamne eu cred.”

Doamne, eu cred, Doamne, eu cred,

Mântuitorule, ridică-mi credința

Încât să pot muta munții.

Doamne, eu cred.

Toate îndoielile sunt îngropate în fântână.

Eu iau Semnul Păstorului și vin pe baza credinței în Cuvântul lui Dumnezeu care a făcut totul. Faceți și voi aceasta și veți primi ce ați cerut.
Amin.

- Amin -